

Каменно сърдце, *sm.* coeur de roche ou de rocher.

— трошене, *zn.* la carrière.

Каменни или Земни вжланца, *sm. pl.* la 'houille; || копачь на —, un 'houilleur; || пълнен кошъ съ — (35 фуфта), la verse.

— подмолы, *sm. pl.* le recif et rescif ou ressil.

— ссѣдины, *sf. pl.* la gresserie.

Камера (*и fig.*), *sf.* la chambre.

— клари или свѣтла, *sf. Opt.* chambre claire ou camera-lucide. [noire.

— обскура, *sf. Opt.* chambre obscure ou **Камерарій** (*при папски Дворъ*), *sm.* un camérier.

Камердинеръ, *sm.* valet de chambre, *m.*

Камеріера (*при Дворове*), *sf.* une cameriste et camériste.

Камерлингски чинъ, *sm.* le camerlingat.

Камерлингъ (*при папски Дворъ*), *sm.* un camerlingue.

Камертонъ, *sm.* Mus. le diapason.

Камна, *sf. quadr.* le chameau; 1. (*за вѣдене*), le méhari; 2. женска —, *H. nat.* la chamelle; 3. (*скакалецъ*), *insecte*, la sauterelle.

Камиляръ, *sm.* un chamelier.

Камилска козина, *sf.* le testif.

Камилски пилецъ, *sm.* oiseau, l'autruche *f.*

Камилче, *sm.* le chameleon. [d'althea.

Камилякъ, *sm.* plante, l'althea *m*; -ляченъ,

Каминна, *sf.* la cheminée, le feu.

Камлотъ (*платъ*), *sm.* le camelot; -тежь, de camelot. [chambre, *m.*

Каммеръ-юнкеръ, *sm.* gentilhomme de la **Каммерхеръ**, *sm.* un chambellan; -херски, de chambellan.

Кампанія, *sf. Milit. Mar.* la campagne.

Кампешко дърво (*бакамъ т.*), *sm.* bois de Camprêche, *m.*

Камфора, *sf.* le camphre; -ренъ, de camphre; || размывамъ съ —, *va.* camphrer; || размьтъ съ —, camphré, *adj.*

Камфоренъ, *adj.* camphré.

Камфорно дърво, *sm.* arbre, le camphrier.

Камфорна трѣва, *sf.* plante, la camphrée et camphorata.

Камшиковиденъ, *adj.* *H. nat.* flagelliforme.

Камшикъ, *sm. t.* le fouet; 1. и биење съ —, la discipline; 2. и удряне съ —, l'escourgée *f*; 3. бия съ —, *va.* fouetter, discipliner, flageller, donner les étrivières *f*; 4. удряне съ —, la flagellation, les étrivières *f*; 5. удрямъ часто съ —, *va. fam.* fouailler; 6. който обыча да бие съ —, un fouetteur; 7. биець съ —, un flagellateur; 8. силенъ ударъ съ —, la sanglade; 9. бияса съ —, *vr.* se discipliner; 10. пустовѣрецъ що са бие съ —, un flagellant.

Камшиче (*за конь*), *zn. t.* la cravache.

Камшижкъ, *sm. t.* la cannaie.

Канадска попадѣйка, *sf.* matm, le récap.

— рысь, *sf. quadr.* le chat-cervier.

Канадски барсукъ, *sm.* quadr. le carcajou.

— сѣверенъ елень, *sm.* quadr. le caribon.

Каналъ, *sm.* le canal, le chenal; 1. *Géogr.* la manche; 2. влязямъ въ —, *vn. Mar.* emmancher; 3. излязямъ отъ британскій —, *vn. Mar.* démancher; 4. което може стане —, canalisable, *adj*; 5. прокопаване —, la canalisation; 6. прѣобръщамъ рѣка на — или прокопавамъ — прѣвъ зема-та, *va.* canaliser.

Канане, *zn.* le canapé, le sofa et sofa, lit de repos *m*; || (*за сѣане*), la duchesse.

Канна (*мѣрка*, 3 лажти), *sf.* la canne; || мѣрене съ —, le cannage.

Канара, *sf. t.* (*voyez* Скала).

Канарейска трѣва, *sf.* plante, l'alpiste *m.*

Канастеръ (*штитюнь*), *sm.* le canasse et canastre.

Канатъ (*крыло на сграда*), *sm. t.* l'aile *f.*

Канарче, *sm.* oiseau, le canari, le serin de Canarie; -ченъ, de canari.

Канделабръ (*свѣщникъ съ ражкы*), *sm.* le candelabre.

Кандидатство, *sm.* la candidature.

Кандидатъ, *sm.* un candidat, un aspirant; || (*на богословіе, у протестанти*), un proposant.

Кандилка, *sf.* plante, la pervenche, le mougon ou anagallis.

Кандило (*лампица*), *sm.* le lampion.

Кандилче, *sm.* le petit-four.

Канела, *sf.* la cannelle; || (*на бжва*), la cannette; || дърво —, *arbre*, le cannellier.

Канеленъ цвѣтъ, *sm.* cannelé, *adj.*

Канене, *zn. fig.* le ragoût.

Канжа, *sf. t.* le croc, le crochet; 1. (*желѣзна кука*), le grappin et grapin; 2. (*багоръ*), la gaffe; 3. (*у шжваци*), la chiffonière; 4. закачвамъ съ —, *va.* gaffer.

Канзу (*рокля безъ ржкавы*), *sm.* le canezou.

Канителенъ, *adj.* rancunier; || *fam.* rancuneux.

Канифасъ-блокъ, *sm. Mar.* la galoche.

Канифоль, *sm.* la colophane et -phone; -ленъ, de colophane.

Канонада, *sf.* la canonnade.

Каноненъ (*което са относю до каноника*), *adj.* canonial.

Каноникъ, *sm.* un chanoine; -оникия, *f.* une chanoinesse; 1. (*на св. Геновеа*), le génovéfain; 2. (*бѣлжачъ на имена*), chanoine pointeur *m*; 3. достоинство на прѣденъ —, le priorat.

Каноническа правилность, *sf.* la canonicité.

Канонически, *adj.* canonique; -ски, -ment.

Каноничество, *sm.* le canonicat.